

for den, der er afgaaet, med Pligt til at være Kirkebetjent for en Løn som den, der hidtil er givet, og som jo er ret rimelig og rigelig. Det forekommer mig at være saa lige til, jeg synes, at almindelig jævn sund Fornuft maa ræsonnere som saa: naar der er Lærere, der har Sangstemme og er uddannet paa Seminarier, til Dels paa det offentliges Bekostning, saaledes at de kan lede Kirkesangen, hvorfor skal saa Sognemenighederne betynde en anden Mands Uddannelse, for at han kan udføre denne Tjeneste? Det vil, man, tror jeg, ude omkring finde ret uforstaaeligt. Naar Forholdet er det, at der kan være Sogne, hvor der er Trang til at faa en saadan Mand, og hvor der sikkert ogsaa er Lærere, der gerne vil tage et Embede paa disse Vilkaar, saa er det mærkeligt, at en saadan Ordning er forbudt ved Lov. Sammenhængen er vel nok den, at Kravet om, at Læreren ikke maa kaldes til Kirkebetjentstillingen, er baaret saa stærkt frem, at ingen synes at ville gaa imod det. Det vidner om det samme, som vi har set før, om den Magt, som de førende radikale Lærere har eller mener sig at være i Besiddelse af — radikal ikke sagt i absolut politisk Betydning. Der er jo et Baand her mellem Skolen og Kirken, som kan brydes, og væk skal det, medens de Lærere, som gerne vil bevare denne Forbindelse, tier; det er de jo blevet vænnet til. Jeg har stillet mit Ændringsforslag, fordi jeg finder, det er urimeligt, at Menighedsraadene ikke skal have Lov til i de Sogne, hvor det er vanskeligt at finde en Mand eller Kvinde i en rimelig Nærhed til at bestride denne Stilling, at ansætte en Lærer, som kan og vil paatage sig den. Vi skal huske paa, at det er frivilligt, Lærerne gaar ind til en saadan Stilling, de ved jo, hvad de gaar ind til.

Med disse Ord skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

Jeg skal følge det Eksempel, som de forskellige Ordførere har givet, og fatte mig i Korthed, og det kan jeg saa meget mere, som Betænkningen gør Rede for de stillede Ændringsforslag, og det i Ændringsforslagslisten er betegnet, hvilke Ændringsforslag Ministeren har kunnet tiltræde. — Striden fra første Behand-

ling vedrørende Principspørgsmaal har ikke været stærkt fremme her, men har dog været berørt, og navnlig har den Bevægelse været berørt, der har fundet Sted ude i Landet ved forskellige Lejligheder og paa forskellige Møder. De ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Povlsen vilde tillægge denne Bevægelse megen Betydning, idet de mente, det var en Bevægelse, der var i Udvikling og stedsde fik større Udbredelse. Jeg har nærmest det modsatte Indtryk, jeg tror, at Lederne af denne Bevægelse har skuddet over Maalet, idet de har angrebet de foreliggende Lovforslag for Ting, som slet ikke findes i dem, og har søgt at lægge en Tendens ind i dem, som heller ikke findes i dem, og derfor er det mit Indtryk, at Bevægelsen saa langt fra at være i Udvikling tværtimod er i Afvikling. Jeg tror ogsaa, at de senest afholdte Møder peger i den Retning. Det ærede Medlem Hr. Povlsen anførte, at der har været afholdt et konservativt Møde i Odense, som efter det konservative Blads Udtalelser har været en Skuffelse. Jeg undrede mig lidt over, at det ærede Medlem Hr. Povlsen vilde fremdrage dette, for jeg læste i „Østsjællands Folkeblad“ om et kirkepolitisk Møde, som det ærede Medlem havde holdt i Storehedning, og som han havde indledet med Salmen: Paa Jerusalem det ny — hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde været til Stede, vilde han sikkert straks have protesteret imod en saadan Indledning, men saaledes blev dette kirkepolitiske Møde indledet. Der var mødt, hedder det i Referatet, ca. 80 Deltagere, der blev ikke vedtaget nogen Resolution, thi der var en Del Modstandere, der traadte op mod det ærede Medlem Hr. Povlsens stærke Angreb paa Kirkelovforslagene. Referatet slutter med — det var et meget kortfattet Referat — at Mødet blev en Skuffelse. Jeg stiller blot dette op ved Siden af det Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Povlsen nævnte ovre fra Odense. Jeg tror, at de to Møder og Referaterne deraf passende kan staa ved Siden af hinanden, og saa kan enhver af os beholde sin Mening om hele den Bevægelse, som man siger har vakt saa overordentlig Opmærksomhed rundt om i Landet.

Striden har navnlig drejet sig om Tilmelding, og ærede Medlemmer, som er Modstandere af Lovforslaget, har fremstillet det, som om denne Tilmeldelse var et